

den rette Plads vilde være i § 2, der omhandler de private Politifager. Bestemmelsen, jeg sigter til, angaaer Bevarelsen af Politidirecteurens Myndighed til i private Sager at mægle Forlig med samme Virkning, som om de vare afsluttede for Forligelsescommissionen. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse nærmest hører til § 2, hvor den passende kunde slutte sig til Bestemmelsen om, hvor der har Myndighed til at eftergive de for private Politifager foreskrevne Retssgebyrer.

Brock: De Dyringer, hvormed den ærede sidste Taler sluttede, henlede min Opmærksomhed paa, at jeg i mit foregaaende Foredrag har glemt Slutningspassus i § 3. Man kunde maaskee fra et theoretisk Standpunkt antage, at der ved denne Bestemmelse var lagt for Meget i Politidirecteurens Haand. Jeg deler imidlertid ikke denne Ansæelse og anseer dette Tillæg til § 3 for hensigtsmæssigt. Man seer rigtignok ikke af samme, hvad det skulde være for private Politifager, hvori Politidirecteuren skulde komme til at mægle Forlig, og det især efterat man i § 2 overhovedet har søgt at stille Politidirecteuren udenfor de private Politifager, men hvad man har hørt for Die, og hvad maaskee burde have været udhævet, er den Mængde af Tændesager, der nu behandles, ikke blot af Politidirecteuren, men ogsaa af Politiasistenterne, for gjennem Rapporterne fra dem at komme til Politidirecteuren. Det er vist ønskeligt, at Retten til at afgjøre disse Sager underhaanden vedligeholdes, thi ellers vilde de to Politiretter for private Sager — jeg beder om Forlabelse, man indskrænker dem jo netop til eet Kammer — det nye Civilkammer blive altfor overbebyrdet. Det er iøvrigt vistnok en rigtig og træffende Bemærkning, at § 3 in fine burde føres over til § 2, hvor Bestemmelser om private Politifager findes. — Det Foredrag, den høitærede Justitsminister har holdt, giver mig ikke Anledning til ret mange Bemærkninger. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister har opfattet mit Foredrag saaledes, som om jeg havde villet klage over, at Criminal- og Politiretten efter den nuværende Ordning og med de nuværende personelle Kræfter, der staae til dens Raadighed, skulde være

overbebyrdet, og som om jeg skulde have benyttet Dplysninger, der vare mig meddeelte, til at godtgjøre noget Saadant. Det har jeg, hvis jeg ikke fejler, ikke sagt et Ord om. Jeg har benyttet disse Dplysninger, statistiske Meddelelser til at godtgjøre, at Criminal- og Politiretten nu er — ikke overbebyrdet, men meget vel forsynet med Sager, og at det fortjener Paaskjønnelse og Roes, at det har været muligt for denne Domstol at røgte sit besværlige Hverv saa hæderligt, som den hidtil har gjort det, og jeg har ved Hjælp af disse Dplysninger villet gjøre det klart for det høie Thing, at en 9de Assessor er aldeles fornøden, naar man nu vil forsøge Forretningernes Masse — Noget, som den høitærede Minister jo ogsaa selv har anerkjendt, ialtsald tidligere fuldstændig har anerkjendt; thi det forekommer mig jo rigtignok, at den absolute Nødvendighed i Ministerens sidste Foredrag begyndte at spinde noget bort. Mine Dplysninger have naturligviis foreligget den høitærede Minister, og det er netop ved Bearbejdelsen af samme, at vi begge ere komne til det Resultat, at en 9de Assessor er absolut fornøden. Jeg staaer endnu paa det samme Standpunkt, og det gjør mig ondt, at den høitærede Minister synes noget at fravige sit; thi jeg anseer det ikke for vigtigt, naar man kan forudsæe, at en Domstol, der allerede har alvorlig Embedsgjærning og ovenpaa hvis Skuldre man nu vil vælte Tusinder af nye Sager — Sagerne fra Politidirecteurens Protokol — at den vil blive overbebyrdet, naar den ikke faaer nye Kræfter, da ikke at andrage, at en saadan Forsøgelse ydes. Jeg er vis paa, at Thinget vilde votere denne nye Assessor, naar det med Ministeren sølte sig overbevist om Nødvendigheden deraf. Det er næsten den eneste almindelige Betragtning, som den høitærede Ministers Foredrag foranlediger mig til. Forsaavidt der blev gjort Bemærkning om den førstvoterende Dommers Stilling, forekommer det mig, at den høitærede Minister ikke var ganske uenig med mig i, at den bør forandres, men saa staaer mit Spørgsmaal: Hvorfor er denne Forandring ikke steet? Hvorfor har man ikke givet Justitarius større Myndighed, end Lovudkastet giver ham, der ikke tillader ham paa egen Haand at